

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK VÉGZÉSE (első tanács)

2014. július 7.*

„Megsemmisítés iránti kereset — Környezet — 94/62/EK irányelv — Csomagolás és csomagolási hulladék — 2013/2/EU irányelv — Rudak, csövek és hengerek, amelyekre hajlékony anyag van feltekerve — Szakmai egyesület — A közvetlen érintettség hiánya — Elfogadhatatlanság”

A T-202/13. sz. ügyben,

a **Group’Hygiène** (székhelye: Párizs [Franciaország], képviselik: J.-M. Leprêtre és N. Chahid-Nourai ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselek: A. Alcover San Pedro és J.-F. Brakeland, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv I. mellékletének módosításáról szóló, 2013. február 7-i 2013/2/EU bizottsági irányelv (HL L 37., 10. o.) annyiban történő részleges megsemmisítése iránti kérelme tárgyában, amennyiben az a „csomagolás” fogalmát pontosító kritériumok alkalmazását szemléltető termékek példáinak listájára felveszi azokat a rudakat, csöveket és hengereket, amelyekre hajlékony anyag van feltekerve, kivéve azon rudakat, csöveket és hengereket, amelyeket egy gyártóberendezés részeként, nem pedig valamely termék értékesítési egységként való bemutatására kívánnak használni,

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács),

tagjai: H. Kanninen elnök, I. Pelikánová és E. Buttigieg (előadó) bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

Végzést

A jogvita előzményei

1994. december 20-án az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa elfogadta a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelvet (HL L 365., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 13. kötet, 349. o.), amelynek célja az 1. cikke alapján az, hogy összhangba hozza a

* Az eljárás nyelve: francia.

csomagolással és csomagolási hulladékkal való gazdálkodásra vonatkozó különböző nemzeti intézkedéseket, egyfelől annak érdekében, hogy megakadályozza és enyhítse azoknak a tagállamok és a harmadik országok környezetére gyakorolt hatását, ily módon biztosítva a környezet védelmének magas szintjét, másfelől pedig hogy biztosítsa a belső piac zavartalan működését, és hogy megakadályozza a kereskedelmi akadályok, valamint a versenytorzulás és -korlátozás Európai Unión belüli megjelenését. E célból ezen irányelv arra kötelezi a tagállamokat, hogy olyan megelőző intézkedéseket hozzanak, amelyek a csomagolási hulladék keletkezésének megelőzésére és e hulladék végső ártalmatlanításának a csökkentésére irányulnak többek között olyan rendszerek felállításán keresztül, amelyek egyrészt a használt csomagolás vagy csomagolási hulladék visszaváltására vagy begyűjtésére, másrészt pedig a begyűjtött csomagolóanyag vagy csomagolási hulladék újrahasználatára vagy hasznosítására irányulnak.

- 2 A 94/62 irányelv ötödik preambulumbekzdése és 2. cikke alapján ezen irányelv hatálya kiterjed valamennyi, az Unióban forgalomba hozott csomagolásra.
- 3 A 94/62 irányelv 3. cikkének 1. pontja a „csomagolás” fogalmának a meghatározására irányul.
- 4 E tekintetben a 94/62 irányelvet módosította a 2004. február 11-i 2004/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 47., 26. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 34. kötet, 3. o.), amelynek célja többek között a „csomagolás” fogalmának bizonyos kritériumoknak, valamint e kritériumok alkalmazásának pozitív és negatív szemléltető példáit tartalmazó I. mellékletnek a bevezetésével történő pontosítása (a 2004/12 irányelv (2) preambulumbekzdése). A 2004/12 irányelv módosította a 94/62 irányelv 3. cikkének 1. pontját, melynek során azt két albekezdéssel egészítette ki, amelyek közül a negyedik előírja, hogy az Európai Bizottság a 21. cikkben említett eljárással összhangban megvizsgálja, és adott esetben módosítja az I. mellékletben szereplő szemléltető példák jegyzékét. Ezentúl a csövek és hengerek, amelyekre hajlékony anyag van felcsévélve, kifejezetten szerepelnek azon termékek között, amelyeket a Bizottságnak a vizsgálata keretében prioritásként kell kezelnie.
- 5 A 94/62 irányelv 3. cikke 1. pontja negyedik albekezdésének alkalmazásában és az ezen irányelv 21. cikkében előírt eljárás alapján a Bizottság 2013. február 7-én elfogadta a 94/62 irányelv I. mellékletének módosításáról szóló 2013/2/EU irányelvet (HL L 37., 10. o.; a továbbiakban: megtámadott irányelv). A megtámadott irányelvvel a Bizottság a csomagolásnak minősülő termékek példáinak a 94/62 irányelv I. mellékletében szereplő jegyzékébe felvette többek között a következőket: „rudak, csövek és hengerek, amelyekre hajlékony anyag (pl. műanyag fólia, alumínium, papír) van feltekerve, kivéve azon rudakat, csöveket és hengereket, amelyeket egy gyártóberendezés részeként kívánnak használni, nem pedig valamely termék értékesítési egységként való bemutatására” (a továbbiakban: rudak, csövek és hengerek, amelyekre hajlékony anyag van feltekerve).
- 6 A 94/62 irányelvet különösen a környezetvédelmi törvénykönyv L 541-10. és azt követő cikkei, valamint az R-543/42. és azt követő cikkei ültették át a francia jogba, amely rendelkezéseket a 2004/12 irányelv átültetésének keretében módosította a környezetvédelmi törvénykönyv R 543-43. cikkében meghatározott „csomagolás” fogalmát pontosító kritériumok alkalmazásának a példáiról szóló, 2012. február 7-i miniszteri rendelet (2012. február 23-i JORF, 3070. o.). A környezetvédelmi törvénykönyv L 541-10 II. és R 543-56. cikkéből kitűnik, hogy háztartások által elhasznált vagy használt és csomagolásban forgalmazott termékeknek a francia piacon történő első forgalombahozataláért felelős termelők, importőrök vagy vállalkozások kötelesek hozzájárulni a csomagolási hulladékuk összességével való gazdálkodáshoz vagy erről gondoskodni. E célból meghatározzák azokat a csomagolásokat, amelyekről egy szervezet vagy erre jóváhagyott vállalkozás gondoskodik, és begyűjtik a többi csomagolást. Az R 543-43 I. cikk megállapítja a „csomagolás” fogalmának meghatározására irányuló kritériumokat, és előírja, hogy az e kritériumok alkalmazását szemléltető példákat a környezetért felelős miniszter rendelettel pontosítja.

- 7 A megtámadott irányelvet a környezetvédelmi törvénykönyv R 543-43. cikkében meghatározott „csomagolás” fogalmát pontosító kritériumok alkalmazásának a példairól szóló, 2012. február 7-i rendeletet módosító, 2013. augusztus 6-i miniszteri rendelet (2013. augusztus 27-i JORF, 14487. o.) ültette át a francia jogba, és abba a csomagolásnak minősülő termékek példájaként felvette többek között azon rudakat, csöveket és hengereket, amelyekre hajlékony anyag van feltekerve.
- 8 A felperes, a Group'Hygiène egy francia jog szerinti szakmai szakszervezet, amely alapszabálya szerint a higiéniai és egészségügyi célra, valamint törléshez egyszer használatos olyan termékek, mint szaniterpapírok és háztartási papírok francia piacon tevékenységet gyakorló gyártóinak az érdekeit képviseli. A Group'Hygiène tagjai olyan termékeket gyártanak, amelyeknek a tartói a vécépapírtekercsek vagy háztartási papírtörlőtekercsek közepén található kartoncsövek.
- 9 2013 januárjában a felperes több tagjával szemben azzal az indokkal indított pert a francia bíróság előtt egy, a csomagolási hulladékkal való gazdálkodás biztosítására Franciaországban jóváhagyott magánjogi ökoszervezet (a továbbiakban: ökoszervezet), hogy e tagok a csomagolási hulladékkal való gazdálkodás rendszerében való részvétel keretében nem jelentették be az általuk a francia piacon forgalmazott termékekben használt rudakból, csövekből és hengerekből álló hulladékot, és hogy következőképpen ezen a címen nem fizették ki a díjat.

Eljárás és a felek kérelmei

- 10 A felperes a Törvényszék Hivatalához 2013. április 9-én benyújtott keresetlevelével megindította a jelen keresetet.
- 11 A Bizottság a Törvényszék Hivatalához 2013. június 27-én benyújtott külön beadványban a Törvényszék eljárási szabályzata 114. cikkének 1. §-a alapján elfogadhatatlansági kifogást emelt.
- 12 A Törvényszék Hivatalához 2013. július 26-én benyújtott beadványában a Sphère France SAS és a Schweitzer SAS kérelmezte, hogy a jelen eljárásban beavatkozóként részt vehessen a felperes kérelmeinek támogatása végett.
- 13 2013. szeptember 23-án a felperes benyújtotta az elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó észrevételeit.
- 14 A felperes a keresetlevélben azt kérte, hogy a Törvényszék:
- „azonnali hatállyal” semmisítse meg a megtámadott irányelvet annyiban, amennyiben az a csomagolások példáinak a 94/62 irányelv I. mellékletében szereplő jegyzékébe felveszi azon rudakat, csöveket és hengereket, amelyekre hajlékony anyag van feltekerve, ezek ipari felhasználásának kivételével;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 15 A Bizottság az elfogadhatatlansági kifogásában azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet mint elfogadhatatlant;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 16 Az elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó észrevételeiben a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el az elfogadhatatlansági kifogást;
 - „azonnali hatállyal” részlegesen semmisítse meg a megtámadott irányelvet;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 17 Az eljárási szabályzat 114. cikkének 1. és 4. §-a értelmében a fél kérésére a Törvényszék az ügy érdemét nem érintve dönthet az elfogadhatatlansági kifogásról. Ugyanezen cikk 3. §-a alapján az eljárás a továbbiakban szóbeli, kivéve ha a Törvényszék másként határoz. A Törvényszék úgy véli, hogy jelen ügyben az eljárási iratok alapján kellő információval rendelkezik, és a szóbeli szakaszt nem kell megnyitni.
- 18 A Bizottság három elfogadhatatlansági kifogásra hivatkozva elfogadhatatlannak tartja a jelen keresetet, amely kifogások közül az első a felperes eljáráshoz fűződő érdekének annyiban fennálló hiányára alapítja, amennyiben a megtámadott irányelv nem biztosíthat előnyt sem a felperes, sem pedig a tagjai számára, a másodikat arra alapítja, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében a megtámadott irányelv nem olyan rendeleti jellegű aktus, amely közvetlenül érinti a felperes tagjait, és amely nem von maga után végrehajtási intézkedéseket, valamint a harmadik kifogást a felperes keresetösségi jogának a felperes tagjainak követlen és személyükben való érintettség hiánya miatt fennálló hiányára alapítja.
- 19 Mivel a Group'Hygiène egy olyan egyesület, amely a higiéniai és egészségügyi célra, valamint törléshez egyszer használatos termékek gyártóinak az érdekeit képviseli, az ítélkezési gyakorlat alapján főszabály szerint csak akkor indíthat megsemmisítés iránti elfogadható keresetet, ha az általa képviselt személyek vagy azok bármelyike maga egyéni keresetösségi joggal bír, vagy ha az egyesület saját érdekre tud hivatkozni (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-182/03. és C-217/03. sz., Belgium és Forum 187 kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 2006., I-5479. o.] 56. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot és a Törvényszék T-381/11. sz., Eurofer kontra Bizottság ügyben 2012. június 4-én hozott végzésének 18. pontját).
- 20 A felperes nem hivatkozik a megtámadott irányelv megsemmisítésében fennálló saját érdekre, hanem azzal érvel, hogy a tagjainak érdekében áll ezen irányelv megsemmisítése, valamint hogy e tagok egyéni keresetösségi joggal rendelkeznek ahhoz, hogy ezen irányelvvel szemben megsemmisítés iránti keresetet nyújtsanak be.
- 21 Mindenekelőtt a felperes tagjainak keresetösségi jogát kell megvizsgálni.
- 22 Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése alapján „[b]ármely természetes vagy jogi személy az első és második bekezdésben említett feltételek mellett eljárást indíthat a neki címzett vagy az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktusok ellen, továbbá az őt közvetlenül érintő olyan rendeleti jellegű jogi aktusok ellen, amelyek nem vonnak maguk után végrehajtási intézkedéseket”.
- 23 Az EUMSZ 288. cikk harmadik bekezdése alapján valamely irányelv címzettjei a tagállamok. Így az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében magánszemélyek, mint a felperes tagjai, csak akkor indíthatnak megsemmisítés iránti keresetet valamely irányelv ellen, ha az vagy olyan rendeleti jellegű jogi aktusnak minősül, amely őket közvetlenül érinti, és nem von maga után végrehajtási intézkedéseket, vagy őket közvetlenül és személyükben érinti (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-262/10. sz., Microban International és Microban (Europe) kontra Bizottság ügyben 2010. október 25-én hozott ítéletének [EBHT 2010., II-7697. o.] 19. pontját és T-483/11. sz., Sepro Europe kontra Bizottság ügyben 2013. szeptember 6-án hozott ítéletének 29. pontját).
- 24 A Törvényszék megfelelőnek tartja a közvetlen érintettség hiányára alapított elfogadhatatlansági kifogás vizsgálatával kezdeni, mivel a közvetlen érintettség valamely kereset elfogadhatóságának azon feltétele, amely közös a fenti 22. pontban bemutatott aktusok második és harmadik kategóriájában.

- 25 A Bizottság lényegében azzal érvel, hogy a megtámadott irányelv nem gyakorol közvetlen hatást a felperes tagjainak jogi helyzetére. A Bizottság szerint az, hogy ezen irányelv őket pénzügyi szempontból érintheti, nem elegendő annak megállapításához, hogy őket az közvetlenül érinti. A tagállamok ezenkívül mérlegelési mozgásterrel rendelkeznek a 94/62 irányelv által előírt célok megvalósítása tekintetében azon rudakat, csöveket és hengereket illetően, amelyekre hajlékony anyag van feltekerve, és amelyeket a megtámadott irányelv felvett azon termékek példáinak a jegyzékébe, amelyek a 94/62 irányelv 3. cikkének 1. pontja értelmében vett csomagolásnak minősülnek.
- 26 A felperes lényegében azzal érvel, hogy a megtámadott irányelv automatikusan maga után vonja azt, hogy azon rudakat, csöveket és hengereket, amelyekre hajlékony anyag van feltekerve, ezentúl csomagolásnak kell tekinteni, és e tekintetben semmiféle mérlegelési mozgásteret sem hagy a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok számára. A megtámadott irányelvnek tehát közvetlen és azonnali következménye az, hogy a Group'Hygiène tagjaira az e termékek által alkotott csomagolási hulladékkal való gazdálkodás rendszerében való részvételük címén további, többek között pénzügyi jellegű kötelezettségeket rónak.
- 27 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a megtámadott irányelv mind formáját, mind tartalmát nézve egy általános hatályú jogi aktus, amely objektíven meghatározott helyzetekre alkalmazandó, és amely általánosan és absztrakt módon a tagállamok mindazon gazdasági szereplőjére irányul, akik a megtámadott irányelvvel a 94/62 irányelv I. mellékletébe felvett termékekből – beleértve azon rudakat, csöveket és hengereket, amelyekre hajlékony anyag van feltekerve – álló csomagolás területén folytatják tevékenységüket.
- 28 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság több alkalommal minősített irányelvet általános hatályú jogi aktusnak (lásd ebben az értelemben a Bíróság 70/83. sz. Kloppenburg-ügyben 1984. február 22-én hozott ítéletének [EBHT 1984., 1075. o.] 11. pontját és C-298/89. sz., Gibraltar kontra Tanács ügyben 1993. június 29-én hozott ítéletének [EBHT 1993., I-3605. o.] 16. pontját; a Bíróság C-10/95. P. sz., Asocarne kontra Tanács, ügyben 1995. november 23-án hozott végzésének [EBHT 1995., I-4149. o.] 29. pontját). Mindazonáltal nem kizárt, hogy bizonyos körülmények között az ilyen általános hatályú aktus rendelkezései egy magánszemélyt közvetlenül és személyében érinthetnek (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-309/89. sz., Codorniu kontra Tanács ügyben 1994. május 18-án hozott ítéletének [EBHT 1994., I-1853. o.] 19–22. pontját; a Törvényszék T-172/98., T-175/98-T-177/98. sz., Salamander és társai kontra Parlament és Tanács egyesített ügyekben 2000. június 27-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-2487. o.] 30. pontját, valamint T-16/04. sz., Arcelor kontra Parlament és Tanács ügyben 2010. március 2-án hozott ítéletének [EBHT 2010., II-211. o.] 96. pontját).
- 29 Egyébiránt a közvetlen érintettség EK 230. cikk negyedik bekezdésében előírt feltételét illetően az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az a feltétel, miszerint a kereset tárgyát képező jogi aktusnak közvetlenül kell érintenie a természetes vagy jogi személyt, azt kívánja meg, hogy e jogi aktus közvetlen hatást gyakoroljon e személy jogi helyzetére, és egyáltalán ne hagyjon mérlegelési lehetőséget a jogi aktus végrehajtásával megbízott címzettek számára, mert az ilyen végrehajtás tisztán automatikus jellegű, és köztes szabályok alkalmazása nélkül, egyedül az uniós szabályozás alapján történik (a Bíróság C-386/96. P. sz., Dreyfus kontra Bizottság ügyben 1998. május 5-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-2309. o.] 43. pontja; fenti 28. pontban hivatkozott Salamander és társai kontra Parlament és Tanács egyesített ügyekben hozott ítéletének 52. pontja; fenti 28. pontban hivatkozott Arcelor kontra Parlament és Tanács ügyben hozott ítéletének 97. pontja, valamint fenti 23. pontban hivatkozott Microban International és Microban (Europe) kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 27. pontja).
- 30 Ez azt jelenti, hogy abban az esetben, ha az intézmény az uniós aktust valamely tagállamnak címezi, amennyiben azon intézkedés, amelyet a tagállamnak e jogi aktus következtében meg kell hoznia, automatikus jellegű, vagy legalábbis az eredmény nem kétséges, akkor a jogi aktus az ezen intézkedés által érintett valamennyi személyre közvetlenül vonatkozik. Ha ellenben a jogi aktus meghagyja a tagállamnak azt a lehetőséget, hogy cselekedjen vagy attól tartózkodjon, a tagállam intézkedése vagy intézkedésének hiánya érinti közvetlenül az érintett személyt, nem pedig önmagában a jogi aktus. Más

szóval a szóban forgó aktus a joghatásainak kifejtése céljából nem függhet a diszkrecionális jogkör harmadik fél általi gyakorlásától, hacsak nem nyilvánvaló, hogy az ilyen jogkör csak meghatározott értelemben gyakorolható (a Törvényszék T-223/01. sz., Japan Tobacco és JT International kontra Parlament és Tanács ügyben 2002. szeptember 10-én hozott végzésének [EBHT 2002., II-3259. o.] 46. pontja).

- 31 Mivel a közvetlen érintettség EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében állított feltétele nem változott, ezen ítélkezési gyakorlat alkalmazandó a jelen ügyben is (a Bíróság C-586/11. P. sz., Regione Puglia kontra Bizottság ügyben 2013. július 9-én hozott végzésének 31. pontja; lásd továbbá ebben az értelemben a Törvényszék T-259/10. sz., Ax kontra Tanács ügyben 2011. június 15-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 21. pontját és T-149/11. sz., GS kontra Parlament és Tanács ügyben 2011. október 12-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 19. pontját).
- 32 A Törvényszék feladata tehát annak vizsgálata, hogy a megtámadott irányelv fejt-e ki önmagában hatásokat a felperesek jogi helyzetére.
- 33 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy valamely irányelv önmagában nem keletkeztethet magánszemélyekre vonatkozó kötelezettséget, következésképpen arra nem is lehet magánszemélyekkel szemben hivatkozni (a Bíróság 152/84. sz. Marshall-ügyben 1986. február 26-án hozott ítéletének [EBHT 1986., 723. o.] 48. pontja és C-192/94. sz., El Corte Inglés ügyben 1996. március 7-én hozott ítéletének [EBHT 1996., I-1281. o.] 15. pontja; lásd továbbá ebben az értelemben a Bíróság C-91/92. sz., Faccini Dori ügyben 1994. július 14-én hozott ítéletének [EBHT 1994., I-3325. o.] 25. pontját). Ebből következik, hogy valamely irányelv, amely – mint a jelen ügyben – arra kötelezi a tagállamokat, hogy bizonyos termékeket a 94/62 irányelv 3. cikkének 1. pontja értelmében vett csomagolásnak tekintsenek, az állami átültető intézkedések elfogadását megelőzően és attól függetlenül az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében önmagában nem érintheti közvetlenül a gazdasági szereplők jogi helyzetét (lásd ebben az értelemben és analógia útján a fenti 28. pontban hivatkozott Salamander és társai kontra Parlament és Tanács egyesített ügyekben hozott ítélet 54. pontját).
- 34 A felperes azonban azzal érvel, hogy a megtámadott irányelv közvetlenül érintette a tagjait még annak átültetését megelőzően és attól függetlenül is.
- 35 Először is a felperes azon pénzügyi hatásokra hivatkozik, amelyeket a tagjai a megtámadott irányelv elfogadása miatt elszenvednek vagy elszenvedhetnek azon oknál fogva, hogy az felveszi a csomagolások példáinak jegyzékébe azon rudakat, csöveket és hengereket, amelyekre hajlékony anyag van feltekerve. Így a felperes tagjai, akik e termékeket az általuk gyártott termékekben használják fel, kötelesek az e termékekből álló csomagolási hulladékkal való gazdálkodás rendszerében részt venni, és egyúttal e címen bizonyos pénzügyi hozzájárulásokat fizetni. Egy, a francia bíróság előtt folyamatban lévő eljárás, amelyben e tagok az ökoszervezettel szemben állnak, bizonyítja e pénzügyi hatások elkerülhetetlen és azonnali jellegét.
- 36 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az ilyen következmények nem a megtámadott irányelvből, hanem annak a francia hatóságok általi átültetéséből adódnak. Ezen irányelv ugyanis azon termékek példái jegyzékének a módosítására korlátozódik, amelyeket a 94/62 irányelv 3. cikkének 1. pontja értelmében csomagolásnak kell tekinteni. Bizonyos termékeknek, többek között azon rudaknak, csöveknek és hengereknek, amelyekre hajlékony anyag van feltekerve, csupán a csomagolások példáinak a jegyzékébe való felvétele nem kötelezi azon gazdasági szereplőket, akik tevékenységüket az e termékekből álló csomagolások ágazatában fejtik ki, hogy részt vegyenek az ezekkel való gazdálkodásban. Igaz ugyan, hogy a megtámadott irányelv 1. cikke és I. melléklete azzal a következménnyel jár, hogy azon rudakat, csöveket és hengereket, amelyekre hajlékony anyag van feltekerve, ezentúl a nemzeti jogrendszerekben a 94/62 irányelv 3. cikkének 1. pontja értelmében csomagolásnak kell tekinteni, a megtámadott irányelv semmiféle pontos utalást nem tartalmaz azon intézkedéseket illetően, amelyeket a nemzeti hatóságok a 94/62 irányelv által kitűzött célok e termékekkel kapcsolatban történő elérése érdekében hoznak.

- 37 Konkrétabban a felperes tagjaira nem közvetlenül alkalmazandó a 94/62 irányelv 7. cikkéből eredő azon kötelezettség, hogy rendszert vezessenek be a megtámadott irányelvben csomagolásnak minősített termékekből származó hulladék visszaváltására, gyűjtésére és hasznosítására. Ugyanis e kötelezettség jogi aktust tesz szükségessé az érintett tagállam részéről annak megállapítása céljából, hogy milyen módon kívánja teljesíteni a szóban forgó kötelezettséget többek között azon rudakat, csöveket és hengereket illetően, amelyekre hajlékony anyag van feltekerve (lásd ebben az értelemben és analógia útján a Törvényszék T-136/04. sz., *Freiherr von Cramer-Klett és Rechtlerverband Pfronten kontra Bizottság* ügyben 2006. június 22-én hozott végzésének [EBHT 2006., II-1805. o.] 52. pontját).
- 38 Ezért nem a megtámadott irányelv, hanem az azt átültető nemzeti rendelkezések azok, amelyek joghatásokat válthatnak ki a felperes tagjainak helyzetére nézve.
- 39 Következésképpen a megtámadott irányelv nem tekinthető olyannak, mint amely e tagok jogait vagy az ilyen jogok gyakorlását közvetlenül érinti.
- 40 Azon pénzügyi hatások, amelyekre a felperes hivatkozik, mindenesetre nem a tagjainak jogi helyzetét, hanem azok ténybeli helyzetét befolyásolják (lásd ebben az értelemben a fenti 28. pontban hivatkozott *Salamander és társai kontra Parlament és Tanács* egyesített ügyekben hozott ítélet 62. pontját és a Törvényszék T-122/05. sz., *Benkö és társai kontra Bizottság* ügyben 2006. szeptember 19-én hozott végzésének [EBHT 2006., II-2939. o.] 47. pontját). Ezenkívül, amint az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, az a pusztán tény, hogy valamely jogi aktus hatással lehet a felperes anyagi helyzetére, nem elég ahhoz, hogy őt ezáltal közvetlenül érintettnek lehessen tekinteni. Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében csak különleges körülmények fennállása jogosíthatja fel azon jogalanyt a bírósághoz fordulásra, amelynek állítása szerint a jogi aktus a piaci helyzetére hatással van (a Bíróság 10/68. és 18/68. sz., *Eridania és társai kontra Bizottság* egyesített ügyekben 1969. december 10-én hozott ítéletének [EBHT 1969., 459. o.] 7. pontja, valamint a Törvényszék T-189/97. sz., *Comité d'entreprise de la Société française de production és társai kontra Bizottság* ügyben 1998. február 18-án hozott végzésének [EBHT 1998., II-335. o.] 48. pontja és T-343/10. sz., *Etimine és Etiproduits kontra ECHA* ügyben 2011. szeptember 21-én hozott végzésének [EBHT 2011., II-6611. o.] 41. pontja). A jelen ügyben, mivel a felperes csupán azzal érvel, hogy a tagjait további pénzügyi kötelezettségek terhelik azon rudakból, csövekből és hengerekből álló csomagolási hulladékkal való gazdálkodással kapcsolatban, amelyekre hajlékony anyag van feltekerve, nem bizonyította ilyen különleges körülmények fennállását.
- 41 Másodszor a felperes azzal érvel, hogy a megtámadott irányelv közvetlenül érinti a tagjainak jogi helyzetét, mivel az ökoszervezet arra közvetlenül hivatkozhatott a francia bíróság előtt folyamatban lévő peres eljárások keretében annak érdekében, hogy hozzájárulást követeljen tőlük azon rudakból, csövekből és hengerekből álló csomagolási hulladékkal való gazdálkodás rendszerében való részvételük címén, amelyekre hajlékony anyag van feltekerve.
- 42 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy – amint a fenti 33. pontban szerepel – valamely irányelv önmagában nem keletkeztet magánszemélyekre vonatkozó kötelezettséget, következésképpen arra nem is lehet magánszemélyekkel szemben hivatkozni. A felperes ezen érve tehát megalapozatlan.
- 43 Harmadszor nem megalapozott a felperes azon érve sem, miszerint a megtámadott irányelv, annak átültetésétől függetlenül közvetlenül érinti a tagjait annyiban, amennyiben az az átültetési intézkedéseket illetően semmiféle diszkrecionális jogkört nem biztosít a tagállamoknak. Igaz ugyan, amint a felperes érvel, hogy a megtámadott irányelv nem hagy a tagállamoknak mérlegelési mozgásteret azon lehetőséget illetően, hogy ezentúl a 94/62 irányelv 3. cikkének 1. pontja értelmében vett csomagolásnak tekintsék azon rudakat, csöveket és hengereket, amelyekre hajlékony anyag van feltekerve. Azonban a tagállamok továbbra is mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az abból a célból meghozandó intézkedések megválasztását illetően, hogy e termékekkel kapcsolatban elérjék a 94/62 irányelv által kitűzött célokat. Márpedig a felperes tagjainak jogi helyzetére gyakorolt esetleges hatások nem ezen eredmény elérésének a követelményéből, hanem azon intézkedések megválasztásából

következnek, amelyeket a tagállam ezen eredmény elérése érdekében elfogad (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-125/06. P. sz., Bizottság kontra Infront WM ügyben 2008. március 13-án hozott ítéletének [EBHT 2008., I-1451. o.] 62. és 63. pontját).

- 44 Ugyanis sem a 94/62 irányelv, sem pedig a megtámadott irányelv nem határozza meg az olyan egyszer használatos háztartási csomagolási hulladékkal való gazdálkodás rendszerét, mint a felperes tagjai által gyártott termékekben felhasznált rudak, csövek és hengerek, amely rendszer lehetővé tenné az említett célok elérését. Így ezen irányelvek a tagállamokra bízák a legmegfelelőbb rendszer kiválasztását (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-309/02. sz., Radlberger Getränkegesellschaft és S. Spitz ügyben 2004. december 14-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-11763. o.] 42. pontját). A 94/62 irányelv szintén a tagállamokra bízta azon gazdasági szereplők kategóriájának a meghatározását, akik kötelesek részt venni a 94/62 irányelv 7. cikkének (1) bekezdésében felállított, a hulladék és csomagolási hulladék visszaváltását, gyűjtését és hasznosítását biztosító rendszerekben, azzal a feltétellel, hogy „e rendszerekben az érintett ágazatok piaci szereplői és az illetékes hatóságok részt vehetnek” (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-26/05. sz. Plato Plastik Robert Frank ügyben 2006. február 16-án hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 33. pontját). Így sem a 94/62 irányelv, sem pedig a megtámadott irányelv nem írja elő a csomagolások olyan felhasználóinak, mint a felperes tagjai, a csomagolási hulladékkal való gazdálkodási rendszerben való kötelező részvételét, amelyet a Francia Köztársaság azon rudak, csövek és hengerek tekintetében állít majd fel, amelyekre hajlékony anyag van feltekerve.
- 45 Az, hogy a nemzeti hatóságok már elfogadtak intézkedéseket a 94/62 irányelv alapján, nem jelenti azt, hogy a tagállamnak a megtámadott irányelv végrehajtására vonatkozó mérlegelési mozgásteret tisztán teoretikus, mivel nem zárható ki, hogy a nemzeti hatóságok ezt követően más típusú intézkedéseket hoznak (lásd ebben az értelemben és analógia útján a Törvényszék T-366/06. sz., Calebus kontra Bizottság ügyben 2008. július 14-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 43. pontját).
- 46 Negyedszer nem lehet továbbá sikeres azon érvelés, amelyet a felperes a fenti 23. pontban hivatkozott Microban International és Microban (Europe) kontra Bizottság ítéletre alapít, amelyben a Törvényszék elismerte, hogy a vitatott határozat, amely az érintett vegyi anyag forgalmazásának a tilalmát írta elő, közvetlen hatást gyakorol a felperesek jogi helyzetére. Először is meg kell jegyezni, hogy a felperesek által ebben az ügyben megtámadott jogi aktus egy határozat volt, amely az EUMSZ 288. cikk negyedik bekezdésének megfelelően teljes egészében kötelező. A jelen ügyben a megtámadott jogi aktus azonban egy irányelv, amely az EUMSZ 288. cikk harmadik bekezdése értelmében az elérendő célokat illetően minden címzett tagállamra kötelező, azonban a forma és az eszközök megválasztását a nemzeti hatóságokra hagyja.
- 47 Másodszor a fenti 23. pontban hivatkozott Microban International és Microban (Europe) kontra Bizottság ügyben említett határozattal ellentétben a megtámadott irányelv sem tilalmat, sem felszólítást nem ír elő a felperes tagjaival szemben, hanem a tagállamokra bízta azon következmények meghatározását, amelyekkel bizonyos termékeknek a csomagolások példáinak jegyzékébe való felvétele az érintett gazdasági szereplőkre nézve a 94/62 irányelvben megállapított célkitűzésekre tekintettel jár.
- 48 Ugyanez érvényes a felperesnek a Törvényszék T-420/05. sz., Vischim kontra Bizottság ügyben 2009. október 7-én hozott ítéletére (EBHT 2009., II-3841. o.) alapított érvelésére is, amely ítéletben a Törvényszék kimondta, hogy ebben az ügyben a felperesnek elfogadható azon irányelv megsemmisítése iránti keresete, amely a növényvédő szerek valamely összetevőjét alkotó hatóanyag Unió piacán történő forgalmazásának a feltételeit írta elő. Ugyanis az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben a szóban forgó irányelv közvetlen hatást gyakorolt a felperes, az e hatóanyagot gyártó társaság jogi helyzetére. Márpedig az említett ítélet alapjául szolgáló ügy körülményei különböznek a jelen ügy körülményeitől, mivel a jelen kereset keretében megtámadott irányelv nem írja elő az azon termékekből álló csomagolás forgalmazásának feltételeit, amelyeket az a 94/62 irányelv I. mellékletének jegyzékébe felvesz.

- 49 Ezért mind a fenti 23. pontban hivatkozott Microban International és Microban (Europe) kontra Bizottság ítélet (29. pont), mind a fenti 48. pontban hivatkozott Vischim kontra Bizottság ítélet (77. pont) alapjául szolgáló ügyben említett körülmények különböznek a jelen ügy körülményeitől.
- 50 Mivel a közvetlen érintettség feltétele egy közös elfogadhatósági feltétel azon kereseteket illetően, amelyek olyan jogi aktusok ellen irányulnak, amelyeknek valamely felperes nem címzettje, illetve amelyek olyan rendeleti jellegű jogi aktusok ellen irányulnak, amelyek nem vonnak maguk után végrehajtási intézkedéseket, nem szükséges megvizsgálni azt a kérdést, hogy a megtámadott irányelv az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének utolsó tagmondata értelmében véve rendeleti jellegű jogi aktusnak minősül-e, annak megállapítása érdekében, hogy a felperes tagjai a jelen ügyben nem rendelkeznek keresetőségi joggal (lásd ebben az értelemben a fenti 31. pontban hivatkozott Ax kontra Tanács ügyben hozott végzés 25. pontját és a fenti 31. pontban hivatkozott GS kontra Parlament és Tanács ügyben hozott végzés 28. pontját).
- 51 Mivel a felperes tagjai nem rendelkeznek keresetőségi joggal és a felperes nem hivatkozott saját érdekének érintettségére, a fenti 19. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlattal összhangban meg kell állapítani, hogy a jelen kereset elfogadhatatlan, anélkül hogy határozni kellene a felperes tagjai eljáráshoz fűződő érdekének a hiányára alapított elfogadhatatlansági kifogás megalapozottságáról.
- 52 Ilyen feltételek mellett nem kell határozni a Sphère France-nak és a Schweitzernek a felperes kérelmének a támogatása végett történő beavatkozása iránti kéreleméről (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-341/00. P. sz., Conseil national des professions de l'automobile és társai kontra Bizottság ügyben 2001. július 5-én hozott végzésének [EBHT 2001., I-5263. o.] 33–37. pontját).

A költségekről

- 53 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel peresztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeinek viselésén kívül a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.**
- 2) A Sphère France SAS és a Schweitzer SAS beavatkozás iránti kéreleméről nem szükséges határozni.**
- 3) A Törvényszék a Group'Hygiène kötelezi a saját költségeinek, valamint az Európai Bizottság részéről felmerült költségeknek a viselésére.**

Luxembourg, 2014. július 7.

E. Coulon
hivatalvezető

H. Kanninen
elnök